

El petit Frankenstein

Enric Gomà

Il·lustracions d'Àfrica Fanlo

CONTE
DE POR-
PIXAR-SE
DE RIURE

El petit Frankenstein

Enric Gomà

Il·lustracions d'Àfrica Fanlo

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

El doctor Frankenstein tenia un fill que es deia Ignatius. Vivia amb els pares en un castell entre muntanyes a Suïssa. No jugava amb ningú perquè no tenia germans. El poble quedava una mica avall i els nens no hi pujaven perquè tenien por del monstre que havia construït el doctor Frankenstein. L'Ignatius se sentia sol.

El doctor Frankenstein i la dona no tenien temps de jugar amb l'ignatius. Tot el dia empaitaven el monstre perquè no fes cap disbarat. Ara s'adormia a la teulada, rodolava i esclafava la cuinera. Ara robava una gallina i se la cruspia sencera com un bunyol de vent. Ara es descordava els pantalons i regava els rosers. No és que fos dolent. Només que li havien posat un cervell de tanoca que havien trobat en una tomba sense nom.

L'Ígnatius va néixer amb una cama més curta que l'altra. Per això no caminava ni corria ni saltava com els altres nens. Quan els dissabtes baixava al poble amb la mare, els nens no el convidaven a jugar. L'Ígnatius es fonia de vergonya perquè no podia córrer ni saltar com ells. Se'n tornava a casa amb el cor encongit i encara se sentia més sol.

Un bon dia s'ensopïa a la torre del castell i tot d'una va veure el monstre que anava cap per avall dalt de la bicicleta del doctor Frankenstein. Pedalava amb totes dues mans i bellugava els peus enlaire tot cridant com un boig:

A stylized illustration of a person riding a bicycle upside down on a green hill. The person is wearing a yellow shirt and black pants. The bicycle is white with a large front wheel and a smaller rear wheel. The background features rolling green hills, a blue stream, and a dark, rainy sky with white rain streaks. On the left, a portion of a red and white checkered building is visible. On the right, there are some stylized trees with red trunks and blue foliage.

—He he he inventat el ciclisme del revés!
L'ignatius va rumiar: «Si el meu pare ha sigut
capaç de construir un monstre tan burro com
aquest, jo em podria construir un monstre
petitó perquè em fes companyia.»

D'amagat de tothom, una nit de tempesta l'Ignatius es va llevar i va anar a una sala on el doctor Frankenstein guardava peus i mans, cames i braços, caps i colls, orelles i nassos, conservats en àcid. Fins i tot tenia un melic que havia trobat en un bosc.

Mig mort de terror i angúnia, l'Ignatius va anar posant sobre la taula tots els membres que calien per construir el seu monstre: dues cames, dos braços, un cos, un coll, un cap, un cul, tots agafats de cadàvers de nens de la seva edat.

El doctor Frankenstein els havia pispat de l'hospital i els havia tret amagats dins un estoig de contrabaix. Per tot el camí l'estoig havia regalimat sang i havia deixat un reguerot vermell a la neu. Però ningú no va sospitar res perquè els metges són ben estranys i acostumen a portar fetges i dits tallats a la butxaca.

A les fosques, l'Ígnatius va cosir tots els membres a la bona de Déu, sense veure-s'hi gaire. No va gosar encendre cap espelma perquè no el descobrissin. Si els pares ho sabessin el castigarien sense postres. En acabat, va agafar el cable del parallamps i va fer nus a un dit gros del peu del monstre. Tot seguit va esperar que caigués un llamp perquè l'electricitat del cel el fes viure.

Al cap d'una mica, un llamp va il·luminar la sala i l'Ignatius va veure clarament que el monstre estava molt mal fet: tenia una cama cosida a una espatlla, el cap girat es mirava l'esquena, un braç sortia del costat. L'Ignatius havia construït el cos sense cap ni peus perquè no s'havia mirat mai en un mirall.

El dia que va néixer l'Ignatius, el doctor Frankenstein i la dona van despenjar tots els miralls del castell i els van desar ben desats perquè el nen no recordés que tenia una cama més curta que l'altra. Tota la vida havia viscut en una casa sense miralls. Al quarto de bany es pentinava mirant la paret. A l'habitació es cordava la camisa de cara a la porta.

Tot avergonyit, l'Ignatius va desmuntar el monstre a cops de destrat i va tornar a desar els membres, cadascun a la seva capsa i al seu pot de vidre. Aquella nit va trigar molt a adormir-se.

CONTES DE POR- PIXAR-SE DE RIURE

L'Ignatius, el fill del doctor Frankenstein, no sabia mai amb qui jugar i se sentia molt sol. Els nens no volien pujar al castell perquè tenien por del monstre tanoca que havia fabricat el seu pare. I quan baixava al poble no podia jugar-hi perquè l'Ignatius havia nascut amb una cama més curta que l'altra i no corria ni saltava com els altres nens.

Un dia, l'Ignatius va decidir que ell també es construiria un monstre que li fos amic.

Però no és gens fàcil fer un monstre...

Publicacions de l'Abadia de Montserrat